

CARTA DOMINICAL

21 DE MAIG DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA Entre la terra i el cel

Arribats a aquest punt del nostre camí pasqual, segons la disposició de la Providència divina, hem de contemplar la nostra Església que viu entre la terra i el cel.

Són les dues zones ben diferenciades d'aquesta icona de l'Ascensió del Senyor.

Els entesos diuen que aquesta imatge té un origen molt antic (ss. IV-V). Des de sempre la veritable Església s'ha vist reflectida en aquesta escena evangèlica: Crist embolcallat pel cercle de glòria i l'Església que el contempla, amb Maria al centre, mirant-nos, amb una mà assenyalant Crist (com l'àngel de la seva dreta) i amb l'altra pregant i advertint-nos del temps de l'espera a la terra (com l'àngel de la seva esquerra). És l'Església que ha estat testimoni de la veritable humanitat de Crist. Sobretot la seva Mare.

Al llarg dels segles, i avui mateix entre nosaltres, hi ha hagut grups i tendències. A uns els molesta la terra i tracten de viure solament en el cel de la contemplació (com si la terra sols fos lloc de pecat); a uns altres, els molesta el cel (del qual no cal parlar), per a fixar-se únicament en la terra (que cal transformar). Però la icona, fidel al Nou Testament, distingeix, però no separa. Més encara, els relaciona vinculant-los, perquè des del veritable Jesucrist seran realitats inseparables. Maria i els àngels estan a la terra, encara que el grup de deixebles de la dreta sembla estar en moviment cap al cel, mentre que el grup de l'esquerra està més assentat a la terra. Són tots membres de l'única Església, perquè tots miren el mateix Crist.

Els àngels porten Crist, amb la seva humanitat, al cel, on ha d'estar la mateixa Església, amb la seva humanitat. Mentrestant esperem la vinguda de l'Esperit, pel qual realment el cel es farà present a la terra... fins que Ell torni, per a posar punt final a la història.

Els entesos descobreixen cercles i triangles significatius. El cercle de Crist és a l'interior del cercle que formen Maria amb els deixebles, perquè la comunió interna de l'Església és la participació en la comunió de la Trinitat; i la vertical Crist – Maria descriu una creu amb l'horitzontal de la línia que distingeix el cel i la terra. El triangle que formen Crist amb Maria i els deixebles recorda la Trinitat, en la qual ja existeix l'Església.

En l'horitzó apareixen unes muntanyes. També la naturalesa és elevada al cel, com una victòria còsmica de tot allò creat. Crist arriba a ser Cap i Senyor de la història i de tot allò que existeix. Ell havia d'entrar a la glòria. Però fins i tot en aquest moment, que va viure culminant la seva obra, no va deixar sola la seva Església, sinó que va assegurar: “jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món”. Tots els dies, és a dir, un dia i un altre, cada moment, visqueu el que visqueu, fins i tot quan pequeu i us equivoqueu.

Una promesa que veurem acomplerta en la Pentecosta, ja anunciada en la mateixa Ascensió, perquè ningú no pensi que el cel és tan llunyà.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat